

Kiblegah

– HakanTunçtan · 16 Aralık 2012

.
soğuk bir aralık akşamıydı
bir masaldı istanbul yine
yaşanmıştı öylesine
ve bitmişti
yine tam yerinde

unutulmalıydı mutlaka
sol yanıma bıraktığı iz
sessizdi benim gibi
arkamda kalıp
benim diyemediğim kent
yalnızdım ve ıssızdı
döndüğüm kiblegahta yollar

vakit tamamdı
düşüğümde gözlerimin peşine
sormadı kimse bana
nereye neden niye
yükümce hayallerim
sığıverdi acılarımdan valize

yemin edebilirdim sorsalar
gitmek kalmaktan çok daha zor diye

.
.